

“Γιατί, παιδί μου, η ψυχή σου κλαίει;”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Δὲν σὲ κατηγορῶ ὅτι ἔκανες ἁμαρτίες πολλές καὶ σοβαρές, ὅχι, ἄνθρωπος εἶσαι. Σὲ κατηγορῶ, γιατί δὲν ἐξομολογεῖσαι. Αὐτὸ σὲ κατηγορῶ. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό, ὅλα στὸν πνευματικό. Καὶ ἡ ὁσία Μαρία, πρῶτα ἐξομολογήθηκε.

Στὴ γειτονιά μας ἦτανε κάποιος Κύπριος καὶ εἶχε ἕναν ὑποτακτικό, ὁ ὁποῖος τοὺς γονεῖς του δὲν εἶχε ἀναπαύσει, νὰ ποῦμε. Ὅταν καλογέρευσε, καὶ τὸν Γέροντά του δὲν τὸν ἀνέπαυσε. Κι’ ἐκεῖ πού καθόμαστε στὴ Μικρὴ Ἀγία Ἄννα, τὸν ἔστειλε ὁ Γέροντάς του στὸν Γέροντα, τὸν γερο-Ἰωσήφ, νὰ πεῖ τὸν λογισμό του καὶ ὅ,τι μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσει. Ὅταν ἦρθε ἐκεῖ, ἡμαστέ γύρω ἔτσι μὲ τὸν Γέροντα, λέει: «Ἄντε ἐσύ, πήγαινε ἐσύ, πηγαίνετε στὰ δωματιά σας· ἔλα ἔδῳ, πάτερ Ἰωάννη». Ἀνεβαίνει, πήγαινε στὸ δωμάτιό του.

- Γέροντα, λέει, ἡ ψυχή μου κλαίει, κλαίει, κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.
- Γιατί, παιδί μου, ἡ ψυχή σου κλαίει;
- Διότι, λέει, δὲν ἀνέπαυσα τὸν Γέροντά μου.

– Ἐ, ποῦ καταλαμβάνεις ὅτι δὲν ἀνέπαυες τὸν Γέροντα;

– Νά, λέει, ἔτσι στὴν ὑπακοή.

– Ἄκουσε, παιδί μου. Ἐκεῖ ποὺ γκρέμισες, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις. Ἐχαλάρωσες τὸ «νὰ ἔναι εὐλογημένο», τὴν ταπείνωση καὶ τὴν αὐταπάρνηση στὸν Γέροντα. Μὴ ζητᾷς τώρα μὲ τὴν εὐχή ἢ μὲ τὴν Θεία Μετάληψη, πάτερ μου, νὰ διορθώσεις τὸ λάθος σου. Ἐκεῖ ἔσφαλες, ἐκεῖ νὰ βάλεις μετάνοια, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις.

Ὁ ἀββὰς Παμβώ, ὅταν ἦταν κοσμικός, πῆγε καὶ κλέψανε σύκα ἀπὸ ἄλλο γειτονικὸ ἀμπέλι. Καὶ ὅταν τοὺς πῆρε μυρωδιὰ ὁ δραγάτης, τὸ ἔβαλαν στὰ ποδάρια νὰ φύγουν, Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μαντήλι ποὺ εἶχε τὰ σύκα, τοῦ ἔπεσε ἓνα σύκο κάτω καὶ νὰ μὴν τὸ χάσει, πῆγε καὶ τὸ ἔφαγε. Καὶ λέει ὁ ἴδιος: «Ὅποτε θυμᾶμαι αὐτὸ τὸ σύκο, κάθομαι καὶ κλαίω». Κάθομαι καὶ κλαίω... Αὐτὸ τὸ σύκο...

Ἔτσι κι ἐγώ, νὰ ποῦμε. Ὅταν θυμᾶμαι αὐτὴν τὴν παρακοὴ ποὺ ἔκανα στὸν Γέροντα, ὡς ἄλλος ἀπόστολος Πέτρος, κάθομαι καὶ κλαίω. Γιατί νὰ κάνω αὐτὴν τὴν παρακοή, νὰ μὴν τὴν κάνω ὑπακοή νὰ κερδίσω;

Ἐνα πράγμα, ἅμα σὲ κεντάει ἡ συνείδησή σου, πῆγαινε καὶ βάλε μετάνοια: «Ἀδερφέ μου, εὐλόγησον, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσεις, ἔσφαλα». Αὐτὸ διορθώνει τὸ λάθος σου. Μὴν παραβλέπεις τὴ συνείδησή σου. Ἄνθρωποι εἴμεθα, ἓνας στὸν ἄλλον φταίει. Ἡ σοῦ εἶπε ἓναν λόγο, εἴτε δὲν ἔκανε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο εἶπες, καὶ ὅποτε κατόπιν ἡ συνείδηση ἔρχεται ἐλέγχουσα. Μὴν τὴν παραβλέπεις, πῆγαινε ταπεινώσου καὶ πὲς τὸ «εὐλόγησον» εἰς τὸν ἀδελφὸ ἢ εἰς τὸν Γέροντα.

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ